
Regulamin Funduszu Samopomocy Koleżeńckiej przy Naczelnej Radzie Adwokackiej z dnia 17 stycznia 1959 r. : (w brzmieniu ustalonym uchwałą Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 11 grudnia 1960 r.)

Palestra 5/3(39), 72-73

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

B. R e g u l a m i n

Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy Naczelnej Radzie Adwokackiej z dnia 17 stycznia 1959 r.

(w brzmieniu ustalonym uchwałą Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 11 grudnia 1960 r.)

§ 1. 1. Tworzy się z dniem 1 kwietnia 1959 r. FUNDUSZ SAMOPOMOCY KOLEŻEŃSKIEJ PRZY NACZELNEJ RADZIE ADWOKACKIEJ, zwany dalej „Funduszem”.

2. Celem Funduszu jest udzielanie adwokatom i członkom ich rodzin zasiłków koleżeńskich na warunkach określonych w niniejszym regulaminie.

3. Środki finansowe Funduszu składają się: a) ze składek izb adwokackich, b) z nadwyżek ryczałtów pobieranych na koszty ogólne przez zespoły adwokackie, c) z dobrowolnych wpłat osób fizycznych i prawnych.

4. Administrację Funduszem sprawuje Naczelna Rada Adwokacka za pośrednictwem Komisji Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA w sposób przewidziany w instrukcji, która zostanie uchwalona przez Wydział Wykonawczy.

§ 2. 1. Adwokatowi po ukończeniu 65 roku życia i po 25 latach pozostawania na liście adwokatów lub też po 30 latach pracy w zawodzie adwokackim bez względu na wiek przysługuje prawo do pobierania zasiłku koleżeńskiego w wysokości ustalonej corocznie przez Plenum Naczelnej Rady Adwokackiej. Do czasu uchwalenia wysokości zasiłku na dany rok, zasiłki wypłacane są w wysokości obowiązującej w roku poprzednim.

2. Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej może przyznać zasiłek przekraczający kwotę określoną w ust. 1 adwokatowi szczególnie zasłużonemu dla adwokatury lub znajdującemu się w wyjątkowo trudnych warunkach materialnych.

§ 3. Do okresu pozostawania na liście adwokatów zalicza się:

- a) okres służby w Wojsku Polskim i w armiach sojusznicych, okres pobytu w obozach jenieckich i obozach dla internowanych, w więzieniach, obozach koncentracyjnych i obozach pracy przymusowej w czasie od 1 września 1939 r. do 9 maja 1945 r. — pod warunkiem wpisania na listę adwokatów lub aplikantów adwokackich przed dniem 1 września 1939 r.,
- b) okres pobytu w więzieniu w latach 1945—1956 — pod warunkiem uzyskania pełnej rehabilitacji i wpisania na listę adwokatów lub aplikantów adwokackich przed dniem pozbawienia wolności,
- c) okres, w którym adwokat wpisany na listę przed dniem 1 września 1939 r. nie mógł wykonywać zawodu w czasie od 1 września 1939 r. do 9 maja 1945 r. z przyczyn od siebie niezależnych,
- d) okres wykonywania zawodu przez b. obrońców sądowych przed wpisaniem na listę aplikantów.

§ 4. 1. Prawo do pobierania zasiłku koleżeńskiego ulega zawieszeniu:

- a) w razie wykonywania praktyki adwokackiej indywidualnej lub w zespole — bez względu na wysokość osiągniętych obrotów,

b) w razie posiadania dochodów i wynagrodzeń z jakichkolwiek źródeł w wysokości przewyższającej wysokość zasiłku, z wyłączeniem jednak kwot otrzymywanych z tytułu alimentacji.

2. W razie posiadania dochodów i wynagrodzeń w kwocie wyższej niż 1000 zł miesięcznie, lecz nie przekraczającej wysokości zasiłku, zasiłek ulega obniżeniu. W tym wypadku zasiłek wypłaca się w wysokości różnicy pomiędzy kwotą pełnego zasiłku (§ 2 ust. 1) a nadwyżką przekraczającą 1000 zł.

§ 5. 1. Wdowie po adwokacie, który pobierał zasiłek koleżeński lub miałby prawo do takiego zasiłku, jeżeli śmierć jego nastąpiła po dniu 31 sierpnia 1939 r., przysługuje zasiłek rodzinny w wysokości 50% zasiłku koleżeńskiego.

2. Zasiłek rodzinny przysługuje po ukończeniu przez wdowę 55 roku życia lub też — w razie niespełnienia tego warunku — na okres wychowywania przynajmniej jednego z dzieci zmarłego adwokata do czasu ukończenia przez nie lat 18. Prawo do zasiłku rodzinnego wygasa z chwilą zawarcia przez wdowę ponownego związku małżeńskiego.

3. Przepisy § 2 ust. 2 i § 4 ust. 1 mają odpowiednie zastosowanie do zasiłku rodzinnego.

§ 6. 1. Komisja Samopomocy Koleżeńskiej może przyznawać w wysokości i na warunkach według swego uznania zasiłki wyjątkowe na czas oznaczony:

a) adwokatom nie mającym uprawnień do pobierania zasiłku stałego oraz adwokatom, o którym mowa w § 4 ust. 1 lit. a), jeżeli są czasowo niezdolni — całkowicie lub częściowo — do wykonywania zawodu adwokackiego,

b) wdowom po adwokatach nie mającym uprawnień do zasiłku rodzinnego,

c) wdowcom po adwokatach-kobietach,

d) dzieciom oraz innym osobom będącym na utrzymaniu zmarłego adwokata w chwili jego śmierci.

2. Przyznany zasiłek wyjątkowy może być w uzasadnionych wypadkach zmniejszony lub cofnięty.

§ 7. Składkę izb adwokackich na potrzeby Funduszu (§ 1 ust. 3 lit. a) ustala corocznie Naczelna Rada Adwokacka. Do czasu powzięcia takiej uchwały składki powinny być uiszczane zaliczkowo w wysokości jak w roku poprzednim.

§ 8. Wprowadza się obowiązek przekazywania przez zespoły adwokackie na rzecz Funduszu ewentualnych nadwyżek powstałych w dniu 31 grudnia każdego roku z tytułu nie wykorzystanego ryczałtu na koszty ogólne, przewidzianego w § 7-a rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 czerwca 1958 r. (Dz. U. Nr 25, poz. 117).

§ 9. Przekazuje się na cele Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej środki finansowe Funduszu Zasiłków NRA.

§ 10. 1. Utworzenie Funduszu nie wyłącza działalności odrębnych funduszy samopomocy koleżeńskiej przy poszczególnych izbach adwokackich.

2. Jeżeli w okresie kwartalnym wpłaty izby adwokackiej, w której utworzony został odrębny fundusz samopomocy koleżeńskiej obejmujący również świadczenia, o których mowa w niniejszym regulaminie, przekroczyły o 20% świadczenia otrzymane z Funduszu przez uprawnionych tej izby, to nadwyżka wpłat izby adwokackiej ponad 20% ulega zwrotowi.

3. Szczegółowy tryb przyznawania świadczeń, rozliczeń (ust. 2) oraz sposobu wypłat świadczeń określi instrukcja, o której mowa w § 1 ust. 4.

11. Regulamin wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1959 r.